

lag, medmindre det drejer sig om afbildning i aviser.

Denne særstilling med hensyn til avisers udnyttelse af kunstværker har Billedkunstneres Forbund fundet urimelig i forhold til kunstnerne, og udvalget henstiller til ministeren, at det i forbindelse med den kommende revision af ophavsretsloven overvejes, hvorvidt bestemmelsen bør ændres, således at kunstnerne i videre omfang får krav på vederlag.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Ad II. forslag til lov om ændring af lov om retten til fotografiske billeder.

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Ændringsforslag til

I. forslag til lov om ændring af lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker.

Af *ministeren for kulturelle anliggender*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„01. I § 22 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

„Bestemmelsen i *stk. 1* finder tilsvarende anvendelse, når ophavsmanden til et kunstværk har overdraget et eller flere eksemplarer af værket til andre.“

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 3* og *4*.

2) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„02. § 25, *stk. 1*, affattes således:

„Når ophavsmanden har overdraget et eller flere eksemplarer af et kunstværk til andre, eller værket er blevet udgivet, må de overdragne eller udgivne eksemplarer spredes videre, og værket må vises offentligt på anden måde end i fjernsyn eller ved visning af film. Værket må dog medtages ved indspilning og visning af film eller fjernsyns-

program, når gengivelsen af det er af underordnet betydning for filmens eller fjernsynsprogramets indhold.“

B e m æ r k n i n g e r.

Til nr. 1.

Som nævnt i bemærkningerne til nr. 2 er ændringsforslaget til § 25 baseret på det synspunkt, at udnyttelse af kunstværker i fjernsynet er blevet så omfattende, at spørgsmålet om Danmarks radios adgang til at vise kunstværker i tv — ligesom det er sket på andre rettighedsområder — bør søges løst ved indgåelse af en kollektivaf tale på grundlag af ophavsretslovens § 22. Denne bestemmelse gælder imidlertid kun for udgivne værker. Da kunstværker ofte ikke foreligger udgivet i trykt form, vil § 22, *stk. 1* — selv om der måtte blive indgået en kollektivaf tale — i en række praktisk forekommende tilfælde ikke kunne dække radioens behov for at kunne vise kunstværker i tv. Det foreslås derfor, at § 22, *stk. 1* — i overensstemmelse med de hidtil gældende kriterier for den frie visningsret i ophavsretslovens § 25 — udvides til også at gælde tilfælde, hvor et eller flere eksemplarer af et kunstværk af ophavsmanden er overdraget til andre.

Et hertil sigtende forslag er optaget som nyt § 22, *stk. 2*.

Til nr. 2.

Efter § 25, *stk. 1*, kan et kunstværk, når eksemplarer af det er overdraget til andre, eller værket er udgivet, fremvises offentligt uden kunstnerens samtykke og uden ydelse af vederlag. Det kan således frit vises i fjernsyn.

På baggrund af den udvikling, der har fundet sted på fjernsynsområdet siden lovens tilblivelse, må det anses for tvivlsomt, om det under hensyn til bestemmelsen i art. 11 bis i Bernerkonventionen er forsvarligt at opretholde den frie adgang til visning af kunstværker i fjernsyn, som følger af § 25, *stk. 1*, 1. pkt. Efter art. 11 bis kræves der principielt samtykke fra kunstneren til visning af et kunstværk i tv eller som minimum, at national lovgivning giver kunstneren ret til vederlag for en sådan visning.